

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مدرسه گریزی علیرضا را کاهش دهم؟

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

معصومه صفری گرائی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی و معلم آموزش و پرورش درودزن

خلاصه مقاله:

واقعیت این است که درمان کودک بی میل و کلاس گریز بسیار با اهمیت است و والدین نباید نسبت به آن بیتفاوت باشند، چرا که بی میلی و در کلاس حاضر نشدن تأثیرات بدی بر کودک و خانواده میگذارد. برای مثال موجب اختلافات خانوادگی و به هم ریختن خانواده میشود، مشکلات تحصیلی ایجاد میکند، تعاملات اجتماعی کودک را کم میکند و زمینه ساز بزهکاری، اضطراب و افسردگی میشود و عواقب اقتصادی دارد. شخیص این که کودکان به دلایل مختلف از حضور در کلاس خودداری می ورزند اهمیت بسزایی دارد. بهره هوشی بیشتر این کودکان در حد متوسط یا بالای متوسط نشان میدهد که مشکلات تحصیلی علت بی میلی آنها به مدرسه نیست. گاهی اوقات ترس از مدرسه، از اطلاعات محض از معلم یا دیگران و مقررات خارج از خانه، مقایسه شدن با کودکان ناآشنا و تجربه ترس از شکست ناشی میشود. برخی کودکان به دلیل تمسخر، آزار، تهدید و زورگویی بچه های دیگر و مورد انتقاد قرار گرفتن یا تنبیه شدن توسط معلم از مدرسه میترسند. برای بسیاری از کودکان ترس از رفتن به مدرسه در واقع دور شدن از والدینشان (اضطراب جدایی) است. اکراه و امتناع از رفتن به مدرسه میتواند به دلایل مختلف باشد. در مواردی هم ترس کودک از این ترس شدید و غیرمنطقی ناشی میشود که تصور میکند در جمع، ارزیابی میشود یا خجالت میکشد، زیرا مجبور است در کلاس درس جواب دهد. در برخی از کودکان مبتلا به مدرسه هراسی، مراسم صبحگاهی استرس زاست و اغلب این کودکان دچار هراس از مکانهای بسته هستند. شاید به همین دلیل برای برخی از این کودکان لازم باشد که هر وقت احساس ضعف و سستی میکنند بتوانند کلاس را ترک کنند. هدف از انجام این اقدام پژوهی بررسی و بهبود رفتار کلاس گریزی و بی میلی دانش آموزم علیرضا بود که توانستم به کمک راهکارهای دانش آموز محور این معضل را حل نمایم.

کلمات کلیدی:

بی میلی، کلاس گریزی، دانش آموز، معلم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594156>

